

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26S/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320204349
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4320204349.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci žalobcu: M. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt V. XXX/XX, Y., proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, sídlo Štefánikova trieda 69, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo spisu OU-NR-OOP6-2020/024026-002 z 10.07.2020, takto

rozhodol:

I. Správny súd žalobu **o d m i e t a** .

II. Správny súd žalovanému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 17.08.2020 podal na Okresnom súde Levice svoje podanie z 11.08.2020, ktoré označil ako „žiadosť o opravný prostriedok ... vo veci vydaného rozhodnutia OU-NR-OOP6-2020/024026-002 a ... rozhodnutia OU-LV-PLO 2020/000487-004 po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov“. V obsahu podania okrem iného uviedol, že sa domáha preskúmania uvedených rozhodnutí podľa Správneho poriadku a Správneho súdneho poriadku. Vo vzťahu k daným rozhodnutiam uviedol v žalobe „námietky“.

2. Okresný súd Levice mal vo vzťahu k uvedenému podaniu za to, že toto obsahuje vady, a preto uznesením č. k. 7C/36/2020 - 7 z 27. augusta 2020, právoplatným dňa 21.09.2020, podľa § 129 Civilného sporového poriadku vyzval žalobcu na odstránenie vo výrokovej časti uznesenia špecifikovaných väd podania.

3. V nadväznosti na to žalobca doručil Okresnému súdu Levice dňa 11.09.2020 viaceré podania, okrem iného aj podanie zo 07.09.2020, ktoré označil ako „doplnenie podania“ (a ktoré žalobca urobil v nadväznosti na uznesenie o odstraňovaní väd podania) a k týmto podaniam pripojil viaceré prílohy - medzi inými rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, pozemkového referátu, číslo spisu OU-NR-OOP6-2020/024026-002 z 10.07.2020 a rozhodnutie Okresného úradu Levice, pozemkového a lesného odboru, pozemkového oddelenia, sp. zn. OU-LV-PLO 2020/000487-004 z 21.04.2020.

4. Z obsahu uvedených rozhodnutí vyplýva, že Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, pozemkový referát, rozhodnutím číslo spisu OU-NR-OOP6-2020/024026-002 z 10.07.2020 ako odvolací orgán v administratívnom odvolacom konaní podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „Správny poriadok“) odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Levice, pozemkového a lesného odboru č. OU LV PLO-2020/000487-004 z 21.04.2020.

5. Okresný úrad Levice, pozemkový a lesný odbor, rozhodnutím č. OU-LV-PLO 2020/000487-004 z 21.04.2020 podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom (ďalej aj len „zákon č. 503/2003 Z. z.“) nepriznal dedičom po navrhovateľke P. Y., jedným z ktorých je žalobca, právo

na navrátenie vlastníctva k pozemkom po C. P., rod. Y. a Z. P. v k. ú. V., pretože navrhovateľka, resp. jej zákonní dedičia, nie sú oprávnené osoby podľa § 2 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z., teda nesplňajú podmienky stanovené § 2 zákona č. 503/2003 Z. z.

6. Okresný súd Levice následne podľa § 40 a § 43 ods. 1 Civilného sporového poriadku postúpil prípisom č. k. 7C/36/2020 - 65 z 24.09.2020 vec Krajskému súdu v Nitre ako príslušnému súdu podľa § 10 a § 13 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, o čom žalobcu upovedomil. Na Krajský súd v Nitre postúpená vec napadla dňa 28.09.2020. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostali pri postúpení veci podľa § 18 ods. 5 Správneho súdneho poriadku zachované.

7. Krajský súd v Nitre ako vecne a miestne príslušný správny súd (§ 19 v spojení s § 10, § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „Správny súdny poriadok“ alebo „SSP“) po nápade veci v prvom rade podľa § 97 SSP skúmal, či sú v danej veci splnené procesné podmienky, výlučne za naplnenia ktorých možno vo veci samej konať a rozhodnúť.

8. Žalobca, posudzujúc všetky jeho (ešte Okresnému súdu Levice) doručené podania podľa ich obsahu (§55 ods. 3 SSP), sa v tomto konaní domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy - Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, pozemkového referátu, číslo spisu OU-NR-OOP6-2020/024026-002 z 10.07.2020, ktorým tento rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu orgánu verejnej správy - Okresného úradu Levice, pozemkového a lesného odboru, pozemkového oddelenia, sp. zn. OU-LV-PLO 2020/000487-004 z 21.04.2020 (bod 4. a 5. odôvodnenia). Preskúmanie zákonnosti uvedeného rozhodnutia je tak predmetom tohto správneho súdneho konania. Predmetom administratívneho konania, v ktorom bolo preskúmané rozhodnutie Okresného úradu Nitra vydané, bolo rozhodovanie o priznaní práva na navrátenie vlastníctva k pozemkom, po C. P., rod. Y. a Z. P. v katastrálnom území V., podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom. Účastníkmi administratívneho konania sa v jeho priebehu stali dedičia po pôvodnej navrhovateľke - P. Y., medzi inými aj žalobca.

9. Zo žaloby žalobcu je zrejmé, že táto nebola spísaná advokátom a advokátom nebola ani podaná. Advokátom spísané a podané neboli ani ostatné súdu doručené podania žalobcu. Naopak, zo žaloby žalobcu, ako aj ostatných podaní je zrejmé, že všetky spísal priamo žalobca, a že tento ich aj podal. Uvedené potvrdzuje samotný žalobca v jednom zo svojich podaní (podanie zo 07.09.2020, označené ako „doplnenie podania“), v ktorom výslovne uvádza, že postupuje bez právnej pomoci a na advokáta peniaze nemá.

10. Žalobca vo svojich podaniach netvrdí a ani správny súd z vykonanej lustrácie žalobcu v registri obyvateľov nezistil, že by žalobca bol osobou s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa. Žalobca rovnako nikdy nebol a ani nie je advokátom, čo mal správny súd potvrdené aj vyjadrením Slovenskej advokátskej komory.

11. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

12. Podľa § 98 ods. 1 písm. f) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený podľa § 49 ods. 1 alebo § 50.

13. Podľa § 49 ods. 1 SSP, žalobca musí byť v konaní pred správnym súdom zastúpený advokátom; to neplatí, ak má žalobca, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na správnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Povinnosť zastúpenia sa vzťahuje aj na spísanie žaloby. Splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť.

14. Podľa § 49 ods. 2 SSP, žalobca nemusí byť zastúpený podľa odseku 1

a) vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu podľa § 12,

b) v konaní podľa § 6 ods. 2 písm. b) až e), g) a i),

c) v konaní o správnej žalobe vo veciach slobodného prístupu k informáciám podľa osobitného predpisu,

d) ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.

15. Správny súdny poriadok stanovil v § 49 ods. 1 ako procesnú podmienku konania pred správnym súdom v konaní, o aké ide aj v tejto veci (t. j. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe všeobecnej správnej žaloby podľa § 177 a nasl., predmetom ktorého súdneho prieskumu je rozhodnutie orgánu verejnej správy - Okresného úradu Nitra, vydané v administratívnom konaní, v ktorom sa rozhodovalo o práve na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa zákona č. 503/2003 Z. z.), povinné právne zastúpenie advokátom počas celého konania, s niektorými výnimkami zakotvenými v ustanovení § 49 ods. 2 SSP (tieto nie sú v tejto veci naplnené), pričom oproti predchádzajúcej právnej úprave výslovne ustanovil, že táto povinnosť sa vzťahuje už na štádium spisania žaloby.

16. Procesnou podmienkou povinného právneho zastúpenia advokátom sa už zaoberal vo svojej rozhodovacej činnosti aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „NS SR“) ako kasačný súd, a to napr. v uznesení sp. zn. 1Sžfk/72/2017 z 30. januára 2018, či v uznesení sp. zn. 1Sžfk/39/2018 z 21. mája 2019. Správny súd sa s uvedenou súdnou praxou kasačného súdu v plnom rozsahu stotožňuje, keďže nezistil žiadny relevantný dôvod (napr. predloženie opačného právneho názoru veľkému senátu správneho kolégia NS SR, s ktorým by sa veľký senát stotožnil, a prekonal tak zákonom stanoveným postupom uvedenú súdnu prax) na to, aby sa od uvedenej súdnej praxe, odchýlil.

17. Správny súd preto podľa § 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 2 SSP odkazuje na uvedenú ustálenú súdnu prax, a vychádzajúc z nej (konkrétne z uznesenia sp. zn. 1Sžfk/39/2018 z 21. mája 2019), uvádza:

Zákonodarca zakotvil uvedené povinné zastúpenie s cieľom zabezpečiť aj týmto spôsobom zdokonalenie správneho súdnictva v Slovenskej republike (viď všeobecná časť dôvodovej správy k návrhu zákona) prostredníctvom takých procesnoprávných inštitútov, „ktoré umožnia čo najviac sa priblížiť k ideálu rýchlej a spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov účastníkov konania za predpokladu zodpovedného prístupu subjektov k súdnemu konaniu a vytvoriť tak priestor pre kvalitnejšie súdne rozhodnutia. S uvedeným nevyhnutne súvisí aj ďalší cieľ, a to zlepšiť vymožitelnosť práva judikovaného v civilnom súdnom konaní, čo predpokladá vytvorenie efektívnych inštitútov procesu v správnom súdnictve“, čo v osobitnej časti dôvodovej správy objasňuje najmä tým, že „v správnom súdnictve je značne obmedzená možnosť zmeny žaloby po uplynutí lehoty na jej podanie, a preto je pre rozhodovanie správneho súdu určujúci práve obsah žaloby (rozsah a dôvody), pričom samotné zastupovanie na pojednávaní je v podstate sekundárne.“

Pre kasačný súd je nepochybné, že povinné zastúpenie advokátom je jedným z vyššie uvedených procesnoprávných inštitútov, ktoré majú priblížiť správne súdnictvo k ideálu rýchlej a spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov účastníkov konania tým, že právne služby poskytnuté advokátom so štandardom uvedeným v § 18 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov zabezpečia najmä vysokokvalifikované a profesionálne spísanie žaloby vrátane koncipovania žalobných bodov (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.) a následne prispejú k efektívnemu vedeniu súdneho prieskumu.

Účelom povinného právneho zastúpenia je týmto spôsobom zabezpečiť účinnú ochranu práv a záujmov účastníkov v konaní pred správnym súdom, kde sa spravidla riešia zložité právne otázky z rozsiahlej oblasti správneho práva, na ktoré účastník nedostal v administratívnom konaní pre neho uspokojivú odpoveď.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. v znení relevantnom pre preskúmanú vec advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

Základným dôkazom preukazujúcim splnenie povinnosti zákonného zastúpenia advokátom pre správny súd je preto splnomocnenie [ide nepochybné o legislatívny novotvar, ktorý bude nepochybné pôsobiť rozporuplne voči zaužívanému hmotnoprávnemu plnomocenstvu zakotvenému v ustanovení § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka - poznámka kasačného súdu], ktoré je udelené advokátovi, alternatívne potvrdenie o požadovanom právnickom vzdelaní žalobcu, jeho zamestnanca alebo člena, a toto je v zmysle § 182 ods. 2 písm. a) S.s.p., povinnou náležitosťou správnej žaloby, ktoré musí byť k správnej

žalobe aj pripojené. Tak sa stáva súčasťou súdneho spisu a dostupným dôkazom aj na spätné potvrdenie splnenia hore uvedenej podmienky konania.

...

Podľa názoru kasačného súdu zo znenia ustanovenia § 49 ods. 1 S.s.p. nepochybne vyplýva, že sa zákonodarca neuspokojil len so stanovením povinného zastúpenia advokátom počas celého konania pred správny súdom (ako tomu bolo podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinného do 30.06.2016), ale zdôraznil v nadväznosti na koncentračnú zásadu pri vymedzení žalobných bodov požiadavku, aby bola žaloba advokátom už spísaná, tak tým dal najavo, že prevzatie zastúpenia žalobcu až po podaní správnej žaloby nedostatok procesnej podmienky podľa § 49 ods. 1 S. s. p. nemôže odstrániť.

Z jednoznačnej formulácie zákonnej požiadavky na zastúpenie advokátom aj na spísanie žaloby je nutné potom vyvodiť, že preukázanie splnenia tejto procesnej podmienky musí vyplývať už z podanej správnej žaloby a jej povinných príloh. Skutočnosť, že žalobu spísal advokát, má byť zrejmá už z jej samotného písomného vyhotovenia, v ktorom advokát, ktorý je poverený žalobcom na vypracovanie žaloby, pripája v súlade s odbornou starostlivosťou svoje identifikačné údaje.

Ak z písomného vyhotovenia správnej žaloby a jej príloh, prípadne z ďalších súdu doložených listín nevyplýva, že bola spísaná advokátom, tak ako tomu bolo v preskúmvanej veci, ide o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, ktorého obligatným právnym následkom je odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. f) S.s.p.

Iný prípad by nastal, pokiaľ by zo žaloby bolo zrejmé alebo by dodatočne vyšlo najavo, že bola vypracovaná (spísaná) advokátom, avšak žalobca by k nej nepriložil písomné plnomocenstvo advokáta. Vtedy by išlo o neúplné podanie vo veci samej a správny súd by mal povinnosť vyzvať žalobcu na jeho doplnenie v stanovenej lehote (§ 59 S. s. p.).

...

... Za odstrániteľnú vadu by bolo možné označiť napr. chýbajúci podpis advokáta na podaní, z ktorého by však povinné právne zastúpenie vyplývalo. Nemožno však akceptovať dodatočné zvolenie advokáta, ... udelené po podaní žaloby.

18. V prejednáwanej veci (tak ako tomu bolo aj v uvedených veciach, v ktorých NS SR rozhodol uzneseniami uvedenými v bode 16. odôvodnenia) je zo súdneho spisu zrejmé, že podanie žalobcu z 11.08.2020, doručené Okresnému súdu Levice dňa 17.08.2020, ktoré je podľa obsahu všeobecnou správnu žalobou (napriek existencii väd, ktorými aj v súčasnosti trpí - medzi inými napríklad absencia prípustného žalobného návrhu) nebolo spísané (a následne ani podané) advokátom, keď z jej textu, neskorších podaní žalobcu a ani z iných okolností táto skutočnosť nevyplýva. K správnej žalobe nebolo aj napriek povinnej náležitosti podľa § 182 ods. 2 písm. a) SSP pripojené splnomocnenie na zastupovanie žalobcu v konaní o všeobecnej správnej žalobe. Rovnako je nepochybné (k tomu aj body 9. až 10. odôvodnenia), že žalobca nie je osobou s vysokoškolským vzdelaním druhého stupňa (z ktorého dôvodu doklad o tom podľa § 182 ods. 2 písm. b/ SSP ani nepredkladal).

19. Z už uvedených dôvodov preto správny súd s poukazom na právne závery súdnej praxe NS SR k výkladu relevantných ustanovení § 98 ods. 1 písm. f) v spojení s § 49 ods. 1 SSP dospel k záveru, že žalobca nebol pri podaní žaloby zastúpený podľa § 49 ods. 1 SSP, napriek tomu, že táto zákonná povinnosť mu vyplývala z § 49 ods. 1 veta druhá SSP, keďže v jeho prípade nešlo o žiadny z prípadov výnimky z povinného zastúpenia advokátom už pri spísaní žaloby upravený v § 49 ods. 2 SSP. Vzhľadom na to, že uvedený nedostatok procesnej podmienky je zo svojej povahy neodstrániteľný (čo potvrdzuje aj už uvedená súdna prax kasačného súdu), odstraňovanie uvedenej vady neprichádzalo do úvahy.

20. Správny súd preto žalobu žalobcu, pri ktorej spísaní a podaní nebol žalobca zastúpený podľa § 49 ods. 1 SSP, týmto uznesením podľa § 98 ods. 1 písm. f) SSP odmietol.

21. Obiter dictum správny súd dopĺňa, že si je vedomý tej skutočnosti, že po vydaní uznesenia kasačného súdu sp. zn. 1Sžfk/72/2017 dňa 30. januára 2018, na ktoré správny súd v tomto odôvodnení odkázal, a z ktorého pri rozhodovaní aj vychádzal, takmer o rok neskôr iný senát kasačného súdu vo veci sp. zn. 10Sžk/17/2018 v uznesení z 10. decembra 2018, konkrétne v bode 9. jeho odôvodnenia zaujal úplne opačný právny názor k výkladu relevantných ustanovení § 98 ods. 1 písm. f) SSP v spojení s § 49 SSP (a to tak k ne/odstrániteľnému charakteru danej procesnej podmienky ako aj s tým súvisiacemu procesnému postupu správneho súdu, keď kasačný súd v tejto veci konštatoval povinnosť správneho súdu vyzvať žalobcu na odstránenie uvedeného nedostatku procesnej podmienky a osobitne ho o danej povinnosti ako aj následkoch jej splnenia v už prebiehajúcom správnom súdnom konaní, keď je žaloba už spísaná a aj podaná, poučiť). Senát kasačného súdu 10Sžk v uvedenom uznesení sp. zn. 10Sžk/17/2018 z 10. decembra 2018 sa pritom nijakým spôsobom nevysporiadal so skorším uznesením iného senátu kasačného súdu, a to sp. zn. 1Sžfk/72/2017 z 30. januára 2018 a osobitne napriek kogentnému ustanoveniu § 48 ods. 1 SSP nepostúpil vec po tom, čo zaujal úplne odlišný právny názor oproti tomu, ktorý už bol vyjadrený v rozhodnutí iného senátu kasačného súdu, na prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu. Vzhľadom na tieto okolnosti, za ktorých došlo k vydaniu uznesenia kasačného súdu sp. zn. 10Sžk/17/2018 z 10. decembra 2018, správny súd na v ňom uvedený právny názor v tejto veci neprihliadal. K tomuto záveru správny súd dospel aj s poukazom na aktuálny nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 41/2020 z 12. mája 2020, z ktorého vyplýva povinnosť NS SR odôvodniť na základe čoho právny názor daného senátu správneho kolégia treba považovať proti právnemu názoru iného senátu (v tejto veci senátu 1S, ktorý o tej istej právnej otázke rozhodol uznesením sp. zn. 1Sžfk/72/2017 z 30. januára 2018) za „ustálenú rozhodovaciu prax“, resp. vyjadriť sa k tomu, prečo sa považuje názor iných senátov za nesprávny. Ústavný súd ďalej v náleze uviedol, že už opakovane judikuje, že diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej otázke, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná.

22. Okrem toho správny súd k dôvodom, pre ktoré považuje právne názory senátu 1S vyjadrené v uzneseniach, na ktoré správny súd v tomto odôvodnení odkázal, za správne, dopĺňa, že povinnosť spísania žaloby advokátom ustanovuje § 49 ods. 1 veta druhá SSP výslovne, jednoznačne a bezvýnimočne (pokiaľ nie sú naplnené podmienky podľa § 49 ods. 2 SSP, o ktorý prípad však v tejto veci nejde). Aj vzhľadom na základný princíp správneho súdneho konania upravený v § 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 3 ods. 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (inak aj len „Civilný sporový poriadok“ alebo „SSP“) nesmie výklad žiadneho ustanovenia Správneho súdneho poriadku protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Rovnako doktrína procesného práva (Štefček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, komentár k čl. 3) zastáva názor, že v jednoduchých a bezproblémových prípadoch interpretácie a aplikácie práva, predovšetkým v prípadoch, ktoré nepripúšťajú variantnú (inú) interpretáciu (a takým je podľa správneho súdu aj § 49 ods. 1 veta druhá SSP) bude mať prednosť gramatický výklad. Preto je podľa správneho súdu nutné odmietnuť taký výklad ustanovenia § 49 ods. 1 vety druhej SSP, podľa ktorého je porušenie uvedenej kogentnej povinnosti možné reparovať v priebehu správneho súdneho konania, pričom na túto reparáciu má navyše správny súd žalobcu aj vyzývať a o tejto povinnosti ho v už prebiehajúcom správnom súdnom konaní, keď je žaloba spísaná aj podaná, poučovať spolu s následkami jej nesplnenia. Takýto výklad by bol de facto zmenou jednoznačného normatívneho textu, na ktorú nie je oprávnený žiadny iný subjekt ako zákonodarca. Správny súd (a ako to implicitne vyplýva zo súdnej praxe kasačného súdu, na ktorú správny súd v tomto odôvodnení odkázal) pritom nevhliadol v tejto právnej úprave protiústavnosť, ktorá by bola dôvodom na prerušenie konania a podania návrhu o súlade právnych predpisov Ústavnému súdu Slovenskej republiky podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP, a to práve z legitímnych dôvodov a cieľov, ktoré viedli zákonodarcu k stanoveniu povinnosti spísania žaloby advokátom v § 49 ods. 1 vete druhej SSP, a ktoré bližšie ozrejmil aj kasačný súd v odôvodnení uznesení sp. zn. 1Sžfk/72/2017 z 30. januára 2018 a sp. zn. 1Sžfk/39/2018 z 21. mája 2019. Práve na základe týchto dôvodov a cieľov novej právnej úpravy, obsiahnutej v § 49 ods. 1 vete druhej SSP, deklarovanej výslovne aj v dôvodovej správe, správny súd zastáva názor, že aj teleologickým výkladom možno dospieť k tým istým právnym záverom, ako výkladom gramatickým, a že medzi závermi týchto výkladových metód nie je žiadne pnutie. Napokon, čo sa týka uznesenia ÚS SR sp. zn. III. ÚS 435/2014, na ktoré kasačný súd v bode 9. uznesenia sp. zn. 10Sžk/17/2018 z 10. decembra 2018 odkázal, tak toto vychádza z inej právnej úpravy, ktorej súčasťou nebolo obsahovo totožné ustanovenie k súčasnému ustanoveniu § 49 ods. 1 vete druhej SSP.

23. Podľa § 175 ods. 1 SSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu správny súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 171 ods. 1 SSP, ak účastník konania procesne zavinil odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

25. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 171 ods. 1 SSP tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov konania proti žalobcovi.

26. Žalobca procesne zavinil odmietnutie žaloby (procesné zavinenie odmietnutia žaloby žalobcom spočíva v tom, že k odmietnutiu žaloby došlo výlučne z dôvodu, že žalobca nesplnil pri spísaní a podaní správnej žaloby procesnú povinnosť podľa § 49 ods. 1 SSP), v dôsledku čoho by mal žalovaný na uvedenom právnom základe (§ 171 ods. 1 SSP) nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Správny súd by mal síce podľa ustanovenia § 175 ods. 1 SSP v tomto rozhodnutí rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 175 ods. 2 SSP správny súd (obsadený vyšším súdnym úradníkom), a to napriek tomu, že už v čase rozhodovania správneho súdu je zrejmé, že žalovanému žiadne trovy konania, na ktorých náhradu má podľa § 175 ods. 1 SSP právo, nevznikli. Z uvedeného dôvodu, v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie rozhodnutá (§ 5 ods. 7 SSP), preto správny súd už týmto rozhodnutím rozhodol, že žalovanému, ktorému v tomto správnom súdnom konaní žiadne trovy konania nevznikli, správny súd ich náhradu nepriznáva.

27. K formálno-procesnej stránke tohto rozhodnutia správny súd uvádza, že o odmietnutí žaloby rozhodol podľa § 98 ods. 1 písm. f) SSP s odkazom na § 19 ods. 2 SSP v zložení senátu, a to formou uznesenia. Napriek tomu, že toto uznesenie bolo prijaté senátom, písomné vyhotovenie tohto rozhodnutia (ako elektronický úradný dokument) podpisuje (elektronicky) iba predseda senátu, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 SŽ 6/2016 z 27.07.2016, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov Slovenskej republiky č. 7/2016 ako judikát R 65/2016, podľa ktorého ak v správnom súdnictve rozhoduje správny súd a nejde o uznesenie, ktorým sa rozhoduje vo veci samej (teda nejde o meritorne, ale o procesné uznesenie - takým je aj uznesenie o odmietnutí žaloby), podpisovanie rozhodnutia - uznesenia všetkými členmi senátu za tejto procesnej situácie neprichádza do úvahy, pretože zákonodarca neustanovil pri tejto forme senátneho rozhodovania inú povinnosť, a preto sa na nemeritorne uznesenie použijú ustanovenia o rozsudku iba primerane (a to vrátane ustanovenia § 139 ods. 4 a § 141 SSP). Podľa uvedeného judikátu v takomto prípade členovia senátu podpisujú spoločne iba zápisnicu o porade a hlasovaní senátu a nemeritorne uznesenie podpisuje iba predseda senátu.

28. Z uvedených dôvodov správny súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

29. Správny súd prijal toto rozhodnutie v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon v § 439 ods. 2 a 3 SSP neustanovuje inak. Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Kasačná sťažnosť sa podáva na Krajskom súde v Nitre ako krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť i/ označenie napadnutého rozhodnutia, ii/ údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, iii/ opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body), iv/ návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Ustanovenia o povinnom právnom zastúpení advokátom neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.